

عشق از اصول است

هر دین مبنا و اصولی دارد و برای همه ما مسلمان ها اصول دین پنج ناست؛ عددی مقدس و مبارک که به نظر من بر مبنای عشق است؛ عشقی که هم آمیخته به این اصول است و هم اصل آن؛ اصولی که نخستین آن توحید است، به معنای پذیرش یگانگی خداوند و پس از آن عدل است؛ عدلی که با پذیرش آن، گواهی می دهیم افعال خداوند متعال از سر دادگری و شایستگی است و به هیچ کسی ظلم و ستم نمی کند و هر چیزی را در جای خودش قرار داده و با هر موجودی، چنان که شایسته است، رفتار می کند.

این معنای عدالت در نهج البلاغه به تفصیل توضیح داده شده است. پس از آن، نبوت و پیامبری حضرت محمد(ص) است و ما با پذیرش آن، نبوت رسول اکرم(ص) و دیگرپیامبران الهی را می پذیریم و گواهی می دهیم در هرکدام این اصول محبت و معرفت و حقیقت و معنایی نهفته است. اما امامت برای ما به معنای قبولی عشق است؛ عشقی که رحمت و رفعت خداوند را بر پندگانش بیان می کند؛ رفعت و محبتی که با تکمیل دین محمد(ص) برای بشر به طور کامل محقق شد و خبرش به رسول اکرم(ص) ابلاغ شد تا به همه جهانیان اعلام کند؛ «امروز دین بر شتامم شد.» روزی که هم شاد بود و هم غمگین. شاد از این جهت که خداوند محبتش را به بشر کامل کرد و غمگین از این جهت که خبر از فقدان رسول اکرم(ص) می داد؛ فقدانی که آن قدر بر جهان سنگین بود که به جبرانش باید ستونی دیگر قرار می گرفت؛ ستونی به نام امامت تا ادامه دهنده راه نبوت باشد و از گسست آسمان و زمین جلوگیری کند؛ رکنی به نام امامت؛ امامت دوازده امام معصوم(ع) که منصب خلافت و امامت را بر عهده گرفتند و آمدند تا هرکدام بخشی از بار امامت را بر دوش بگیرند و محبت و رحمت را به طور کامل بر پش نازل کنند؛ همان رحمتی که رسول اکرم(ص) به جهت آن مبعوث گشته بود. اینجااست که عشق برای ما از اصول می شود؛ اصولی که آمده اند ما را یاری کنند تا روز معاد؛ آخرین باوری که بناست ما را به سرمنزل نجات در روز محشر برساند؛ روزی که همه مکلفان برای بازخواست و حساب در پیشگاه الهی گرد هم می آیند و هر کسی به پاداش و کیفر خویش می رسد. در آن روز خوب و بدمان نزد پروردگار از هم جدا می شود و ما را معرفی خواهند کرد. اما در این میانه، از توحید تا معاد، آنچه بین ما و پروردگار است، همه همان عشق است؛ عشقی دوطرفه میان ما و معبود؛ عشقی که اصول دین معرف آن است. اینجااست که حکایتی و تفسیری که از عشق می کنیم، حتی جهان بینی ما را تغییر می دهد. برای ما شیعیان قصه فرق دارد. ما مسلمانان عاشق تری هستیم. عاشق کربلا. عاشق حسین(ع) و یارانش. عاشق عباس(ع) که علمدار کربلاست، عاشق زینب(ص) که نماد خواهری مهربان است. ما شیعیان عاشق ارزش هایی هستیم که از ۴۰۰سال پیش به ما رسیده است و روائش انسان هایی آسمانی و بزرگ هستند. عشق در اسلام، عشق به یگانگی خدا و انسانیت است. مسلمانی که به خدا اعتقاد دارد، درواقع خود را به یک منبع نامتناهی متصل کرده است؛ به اندازه ای که می تواند او را از سختی ها عبور دهد. یارو باورش باشد و در برخورد با دیگرهم نعوانش مهربان باشد، از دیگران دست گیری کند، مراقب نیازمندان و ناتوان ها باشد و قلبش برای کمک به دیگران بتپد. این داستان عشق است؛ عشقی که ریشه ای آسمانی دارد و با آن عشق های زمینی که ما و شما در ذهن داریم، متفاوت است. و اینجااست که عوض اینکه رمز عشق نگوئیم و نشنویم، با صدای بلند اعلام می کنیم بنده عشقم و از هر دو جهان آزادم.

بردار

و بخوان

مجموعه کتاب های کاربردی

در عرصه تبلیغ کودک و نوجوان

اهمیت تربیت دینی برای کودکان و نوجوانان، کمتر از بزرگ سالان نیست و باتوجه به شرایط سنی آن ها چه بسا که اهمیت بیشتری نیز دارد. در این بین، بعضی پژوهشگران و نویسندگان این حوزه با ورود به این مهم با تألیف آثارى مناسب با محتوای تربیت دینی برای کودکان و نوجوانان تلاش کرده اند نیازهای مخاطب را در این باره برطرف کنند.

مجموعه کتاب های کاربردی در عرصه تبلیغ کودک و نوجوان با تلاش استاد محمود خیری، مؤلف کتب قرآنی کودکان، با عناوین «روزهای خدا»، «چم وخم مسابقه»، «ورزش، نرمش، اردو، صبحگاه» و «ابزارهای فرهنگی» منتشر شده است. کتاب هایی که به مبلغان دینی ایده می دهد تا بتوانند وظیفه تبلیغی خود را به درستی انجام دهند.

کتاب «روزهای خدا» درس نامه ای است که در مناسبت های دینی برای کودکان و نوجوانان کاربردی است و معلمان، مبلغان امور تربیتی و مربیان کانون های مساجد می توانند از آن برای امر تبلیغ استفاده کنند. این کتاب برای مناسبت های مذهبی به جز ولادت و شهادت ائمه اطهار(ع) همانند ولادت و شهادت حضرت زینب(ص)، حضرت ابوالفضل(ع)، عید غدیر خم، عید قربان و... تولید شده است و هر درس شامل مقدمه، موضوع در قالب سؤال و جواب و ممعا، بازی با کلمات، متن کوتاه، مسابقه و شعر و داستان است.

محمود خیری و سیده زینب موسوی در کتاب «چم وخم مسابقه» از برگزاری مسابقات تبلیغی برای کودکان ونوجوانان، تجربه نگاری کرده اند. نویسنده های کتاب معتقدند که در فرهنگ غنی اسلام، تفریح از مراحل و اجزای سیر تکاملی و رشد شخصیت فردی واجتماعی انسان به حساب می آید و تفریحی مناسب است که با اصول تعلیم و تربیت اسلامی و رشد استعداد های روانی و شخصیتی، مغایرت نداشته باشد و باعث آزار و آذیت دیگران نشود.

آن ها مسابقه را یکی از ابزارهای بسیار مؤثر و کارآمد و ساده، برای آموزش، تربیت و انتقال پیام و مفاهیم دینی می دانند که در عین جذاب بودن، می تواند پیام های خود را به سادگی به مخاطبان برساند و باالقای غیرمستقیم، پیام های فرهنگی و دینی را ارسال کند و مخاطب بدون مقاومت و جبهه گیری و با میل و رغبت زیاد، آن ها را دریافت و جذب کند.

کتاب «ابزارهای فرهنگی، تجربه نگاری تولید و استفاده از ابزارهای کمک آموزشی در تبلیغ دینی»، تألیف محمود خیری و زهرا اخلاقی، یکی دیگر از کتاب های این مجموعه است. نویسنده ها استفاده از وسایل کمک آموزشی در تبلیغ، ناشنا بودن مبلغان، معلمان و مربیان با این وسایل و روش به کارگیری آن ها را یکی از چالش های بزرگ می دانند و تلاش کرده اند با کتاب خود این مشکل را حل کنند.

کتاب «ابزارهای فرهنگی» در دو فصل «نیاز به وسایل کمک آموزشی در تبلیغ برای کودک و نوجوان» و «معرفی تجربیات، تدوین شده است که فصل نخست آن به بیان تجارب یادگیری از مراحل تولید ابزارها و وسایل کمک آموزشی مانند ایده، طراحی، برنامه ریزی و تولید می پردازد و فصل دوم، سرفصل های مهم قصه گوئی، بازی و سرگرمی، پرده خوانی، کارت بازی و پوسترهارا دربر گرفته است. کتاب «ورزش، نرمش، اردو، صبحگاه»، ویژه مربیان مساجد و مدارس تألیف شده است و می تواند به مربیان و مبلغان، کمک شایانی کند.

شهریار
خبر
۲۷ مرداد ۱۳۹۴
شماره ۱۳۴

SHAHVARNEWS.IR
۱۴

در گفت وگو با

حجت الاسلام والمسلمین راشدیزدی بررسی شد

احیاگر امر امام (ع) باشیم

گفت وگو

آئمه مستقیمی| در زیارت بر شبیه شدن زائر به مژور زیارت شونده) تأکید شده است، یعنی ببینیم

مژور چه می کند، ما هم همان کار را انجام دهیم. این همان کاری است که می توان در چهارشنبه های امام رضایی که فرصت برای انس و الفت با حضرت ثامن الائمه(ع) مهیاتر است، انجام داد. در این باره با حجت الاسلام والمسلمین محمدکاظم راشدیزدی، کارشناس مذهبی و خطیب آستان قدس رضوی، گفت وگو کرده ایم.

معنای احیای امر اهل بیت(ع)

از امام رضا(ع) احادیثی بر جای مانده است که تأمل در آن ها و عملی کردنشان، می تواند زندگی ما را تغییر دهد؛ مثل اینکه حضرت ثامن الحجج(ع) می فرمایند؛ «رحمت خدا بر بنده ای که امر ما را زنده کند. دانش های ما را فراگیرد و به مردم بیاموزد. اگر مردم، زیبایی های سخنان ما را می دانستند، از ما پیروی می کردند». «امری» که امام رضا(ع) از آن سخن می گویند، ولایت اهل بیت(ع) است؛ یعنی تبلیغ و ترویج آن؛ چون امامت و ولایت ائمه(ع) استمرار راه پیامبران است.

برخوردار از دعای خیر امام

وظیفه پیامبران این بود که آنچه خدا امر کرده است، به مردم برسانند. آن ها که امام را در این مسیر یاری کنند و اوامر و نواهی خدا را به مردم برسانند و برای آن ها تبیین کنند، مشمول دعای امام قرار می گیرند و این سخن حضرت ثامن الحجج(ع) تأییدی بر این مهم است؛ یعنی آن ها که به فرموده قرآن «يَذْعُرُونَ إِلَيَّ الْخَيْرَ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ؛ دعوت به نیکی، و امر به معروف و نهی از منکر کنند،(آل عمران، ۱۰۴) همان هایتند که دعای امام شامل حالشان می شود.

حجت الاسلام والمسلمین راشدیزدی: برای احیای امر اهل بیت(ع) باید هم از تبلیغ و تبیین و هم عمل کمک گرفت. بهترین راه رساندن امر امام، آن است که از خانه و خانواده شروع کنیم

از خانه و خانواده شروع کنیم

برای احیای امر اهل بیت(ع) باید هم از تبلیغ و تبیین و هم عمل کمک گرفت. بهترین راه رساندن امر امام، آن است که از خانه و خانواده شروع کنیم؛ برای مثال نمازمان را اول وقت بخوانیم. انسان برای ارتگداری بر دیگران و نقش آفرینی در مسیر احیای امر اهل بیت(ع)، ابتدا باید بر خود مدیریت داشته باشد؛ یعنی خود عامل به معروف و ترک کننده نواهی باشد و در فکر، اندیشه، زیان و عمل، جز آنچه در دایره دین و ولایت اهل بیت(ع) است، انجام ندهد.

جذب با عمل نه زبان

در روایات اهل بیت(ع) است که دیگران را به غیر زبانتان به سمت ما دعوت کنید؛ یعنی این طور نباشد که دیگران را با باید و نباید و بکن و نکن بخواهیم به سمت دین و ولایت بیاوریم، بلکه خود عامل به آموزه ها باشیم که همین برای جذب و همراه کردن مردم کافی است. وقتی ما به ولایت اهل بیت(ع) معتقد باشیم، اوامر آن ها را نیز گردن گرفته، از آن ها اطاعت می کنیم. دیگران هم این تجلی و تبلور را که در رفتار و سبک زندگی ما ببینند، جذب و همراه می شوند و همین یعنی احیای امر اهل بیت(ع).

روشنا

پاداش صبر، بالاترین پاداش هاست. تصنیف غرالحکم، صفحه ۲۸۱، حدیث ۶۲۴۰

احکام

آیت ا...العظمی خامنه ای

اگر این معامله صوری و برای فرار از ربای قرضی باشد، صحیح نیست. برای حل مشکل، می تواند پول را در اختیار تولیدکننده بگذارد و او را در بهره برداری از آن و کسب سود وکیل و تعیین کند که از سودهای حاصله، ماهانه مقداری معین به مالک پول بپردازد و بقیه را به عنوان اجرت تملک کند.

آیت ا...العظمی سیستانی

می توانید.

آیت ا...العظمی مکارم شیرازی

این کار جایز نیست.

آیت ا...العظمی شبیری زنجانی

اگر فروش شن و ماسه خریداری شده به فروشنده ضمن خرید اولیه شرط شده، از مصادیق حیله ربا باشد، معامله حرام و باطل است. همچنین دریافت مبلغی به عنوان جریمه دیرکرد، حرام است. بله، اگر مدیون با رضایت خود و علم به اینکه وظیفه ای ندارد، بخواهد مبلغی را اضافه بپردازد، دریافت آن اشکال ندارد.

آیت ا...العظمی صافی گلپایگانی

چنانچه معامله اول شن به طور کلی در ذمه خریده شده است، ثمن معامله نقد بوده باشد، در این صورت معامله دوم صحیح خواهد بود، مگر آنکه معامله اول مشروط به انجام معامله دوم باشد. اعم از اینکه شرط از ناحیه مشتری بوده است یا بایع شرط کرده باشد. ولی اگر ثمن معامله نقد نبوده است، معامله اول و دوم باطل است و اما معامله سوم هم باید به نحوی که در معامله اول بیان شده، عمل شود.

در عمل، عامل به ارزش ها باشیم

امام رضا(ع) در انتهای این حدیث می فرمایند؛ «اگر مردم زیبایی کلام ما را می فهمیدند، بدان عمل می کردند»؛ این یعنی ما باید خوبی ذاتی در اوامر اهل بیت(ع) را با عمل خود نشان دهیم. هرکه از این زیبایی مطلع شود، بنابر گرایش و خواست فطری و باطنی، جذب و عامل می شود؛ به عبارت دیگر، اگر ارزش های اخلاقی در کلام اهل بیت(ع) همچون جود و سخا، مهربانی و رافت، راستگویی و... را در عمل اجرا کنیم و مردم از این ارزش ها بهره مند شوند، دیگر نیازی نیست به زبان آن ها را فرایخوانیم؛ چون خود شیفته و همراه می شوند.

احکام فله ای نیستند

نقل است فردی از امام رضا(ع) سؤال کرد؛ آیا احکام تکلیفیه (واجب، حرام، مکروه، مباح و مستحب) فله ای معین شده یا روی حساب و کتاب بوده است؟ حضرت فرمودند؛ «خیر، فله ای نیست و با حساب و کتاب وحی تعیین شده است»؛ بنابراین در آن هیچ خطا و سهوی وجود ندارد. در حدیثی آمده است خداوند هیچ چیزی را حلال و مباح نکرده است؛ مگر آنکه در آن منفعت باشد و هیچ چیزی را حرام نکرده است؛ مگر آنکه در آن یا فسادی برای جامعه یا ضرری برای عامه وجود داشته است.

بایبند احکام باشیم

بنابر این اگر ما شیعیان امام رضا(ع) و اهل بیت(ع)، خود را عامل به احکام تکلیفیه کنیم و بایبند ارزش ها و فضایل اخلاقی باشیم و از رفتارهای منفی و ضدارزش بپرهیزیم، زیبایی کلام اهل بیت(ع) را با عمل خود جلوه گر کرده ایم؛ برای مثال وقتی ما را به عنوان شیعه و محب اهل بیت(ع) فردی راستگو، خوش اخلاق، کریم و بخشنده و امثال آن بشناسند، در جذب قلوب به راه و رسم اهل بیت(ع) منشأ اثر می شویم.

جذب غیرمسلمان ها به تشیع

جلوه گیری زیبایی ها در سیره اهل بیت(ع) باعث شده است بسیاری از غیرمسلمانان یا خواندن کتاب هایی درباره ائمه(ع) و آشنایی با سیره آن حضرات، اسلام بیاورند و شیعه شوند و به اهل بیت(ع) ابراز ارادت و مودت کنند. این همان دعوت به ولایت به غیر زبان است که بیشترین تأثیر را دارد. پس باید برای شناساندن این زیبایی ها به شیوه مد نظر اهل بیت(ع) برنامه داشته باشیم.

حریف خود نمی شویم

ریشه بسیاری از مشکلات آن است که ما به زیبایی های کلام اهل بیت(ع) عمل نمی کنیم و عامل بدان نیستیم. در تعریفی از معنای شیعه آمده است؛ «شیعه کسی است که قدم در جای پای امیرالمؤمنین(ع) بگذارد». اما متأسفانه مادر عمل به آموزه های اهل بیتی، ناقص هستیم و حریف خود نمی شویم؛ برای همین روزی نیست که ما در خیابان شاهد جروحیت، دعوای جدل نباشیم. همه این ها برای آن است که ما به زیبایی های کلام اهل بیت(ع) عمل نکرده ایم و عاجز از آن هستیم.